

[Mølgaard]

Efter retsforbundets opfattelse er der både noget godt og noget skidt i dette VS-forslag om ændring af efterlønnen. Vi bidrager gerne til at begrænse urimelig spekulation i efterløn, men som vi også gav utvetydigt udtryk for i forbindelse med behandlingen af regeringsforslaget om ændringer i efterlønnen, deler vi bestemt ikke den opfattelse, som er VS', nemlig at selvstændiges adgang til efterløn er særlig urimelig – absolut ikke. Vi afviser VS' forslag på dette punkt. Nedslidning er ikke kun et privilegium, om jeg så må sige, for organiserede lønarbejdere – absolut ikke.

Vi vil derimod gerne se på mulighederne for at skabe en gradvis aftrapningsmulighed; fleksibilitet er stærkt ønsket. Dette forslag fra VS tilstræber noget sådant, og det støtter vi principielt gerne. Jeg skal dog ikke underkende, at vi nærer nogen ængstelse for, om det skaber særlige misbrugsmuligheder, hvis vi da ikke skal lave et gigantkontrolsystem. Udvalgsarbejdet må analysere dette nærmere. Men altså, principiel velvilje over for denne del af lovforslaget kan jeg udtale på retsforbundets folketingsgruppes vegne.

Tyroll (VS):

Det er jo ikke, fordi der er så mange, der har modtaget forslaget positivt, og slet ikke socialdemokratiet i hvert fald, der sagde, at det var et helt urealistisk forslag. Jeg kunne da godt tænke mig at få at vide nøjagtigt, hvori det urealistiske består. Hvilke dele af dette forslag er det, der er urealistiske? Det fik jo så at sige ingen kommentarer med hensyn til indholdet. Det var bare noget med at afvise det på forhånd og kalde det urealistisk. Jeg vil altså gerne have præciseret dette, hvis ordføreren for socialdemokratiet er i stand til det.

Det er blevet sagt, at man i forbindelse med dette forslag skulle kunne have en ubegrænset indtjening. Det er ikke rigtigt. Der er tale om, at der vil ske en nedtrapning, i det omfang summen af efterlønnen og indtægter i efterlønsperioden overstiger visse grænser, og her er for det første den øvre grænse den gennemsnitlige indtægt for faglærte arbejdere i håndværk og industri, og dernæst er beløbet begrænset til det gennemsnit, der måtte være inden for den arbejdsløshedskasse, hvori den pågældende er forsikret. Så der er

altså tale om, at der er nogle overgrænser. Der er altså ikke tale om, at dette er noget overbud, som det er sagt af andre. Man kan jo prøve at læse forslaget og se, hvad der reelt står i det.

Næst er hovedindfaldsvinklen i vores forslag, som det også er nævnt af nogle ordførere, behovet for nedtrapning af arbejdet gennem at skabe en økonomisk mulighed herfor. Det er af hr. Kurt Hansen nævnt, hvordan der er tale om tvangsordninger. Det har været tilfældet for de langtidsledige, og jeg skal også komme ind på, at der i høj grad er tale om tvang som følge af forholdene på arbejdsmarkedet. Men vi går altså ind for, at man skal kunne gå ud og ind af ordningen, og at man skal fjerne den grænse på 200 timer, der er lagt for det arbejde, man kan have ved siden af, og erstatte den med de maksimale muligheder for indtjening og nedtrapning af efterlønsbeløbet. Derimod mener vi, at nedtrapningen af efterlønnen gennem efterlønsperioden bør afskaffes, fordi den hindrer muligheden for den glidende tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, som vi tilsigter med vores forslag.

Endelig vil vi selvfølgelig have, at det er arbejdsgiverne, som har ansvaret for, at arbejdsmarkedet ikke er til rådighed for de arbejdsløse og for de ældre, der kommer til at betale udgifterne, der er forbundet med, at nogle har behov for en sådan efterlønsordning. Det er jo helt klart dér, ansvaret ligger, og det er det ansvar, man stadig væk ønsker at opretholde. Man ønsker ingen ændringer i privatejendomsretten til produktionsmidlerne osv., og derfor må man også bære dette ansvar. Vi ønsker selvfølgelig en total ændring på dette område, det er helt klart, men så længe denne ændring ikke er sket, finder vi ikke, at der er noget som helst overbud i den politiske linje, vi har lagt frem her.

Så synes jeg nok, der kunne være anledning til at se lidt på, hvad grunden er til, at efterlønsordningen har haft succes. Det er efter nogens mening, fordi den skulle være for god. Ja men det kan jo også være andre forhold, der gør sig gældende. Det kan skyldes, at forholdene på arbejdsmarkedet faktisk er så belastende, at man føler sig tvunget til at gå over på efterløn. Der er jo ret så mange, der har forladt en direkte beskæftigelse i en arbejdspladssituation og er gået over på efterløn, så man må nok sige, at suc-